

Galambtenyésztés Szarvason

Sokan nem tudják, hogy Szarvason a kisállattenyésztésnek milyen régi múltja van. A régmúlra visszatekintő kisállattenyésztés egyik ágát, a galambászatot is – ami ugyan gazdasági tevékenység – a köztudat csupán „kedves hobbinak” tartja.

Hiteles adatok szerint Szarvason a kisállattenyésztésről az 1800-as évek végétől lehet beszélni. (Dr. Neumann (Nádor) Jenő 1922-ben kiadott „Szarvas nagyközség története” könyvének 185. oldalán írja, hogy szervezett tenyésztésről az 1900-as évek elejétől vannak hiteles adatok.) Ezt támasztja alá az a tény, hogy a Szarvasi Baromfitenyésztők Egyesülete 1906. február 11-én alakult meg! (Dokumentációja megtalálható a Békés Megyei Levéltár Gyula IV. 424. „Békés Vármegyei Egyesületi Alapszabályok Gyűjteménye” 979. sorszám alatt.) Mint érdekességet említhetjük meg, hogy a négy alapító tag aláírása között megtalálható Popják György építómester neve, aki a Szarvasi Járásbírósgót és a Szarvasi Evangélikus Újtemplomot építette többek között.

Az 1906-ban alakult egyesület kebelében tevékenykedett néhány galambász is. Bemutatókat szerveztek az 1907-es évtől. Galambokat 1908-tól mutattak be, de a tartott fajtaokról nincsenek korabeli adatok. Mai értelemben vett „galambkiállítás” 1930. november 9-10-én volt Szarvason. (A bemutatott fajtaokról nem tudósít a korabeli sajtó.) Hosszú csend után csak 1955-ben alakult önálló egyesület, Magyar Galamb-sport Egyesület P. 7. Szarvasi Szervezete néven. Ebben az egyesületben együtt tevékenykedtek a postagalambászok a más fajtaikat tenyésztőkkel. Belső nézeteltérések miatt a postagalambászok

1958-ban kiváltak, és külön egyesületet alakítottak. (Ez manapság is így van!) A mai egyesület jogelődjét 1958. július 13-án alakította 17 tenyésztő. Közülük ma is él Benke György, Szijjártó Péter – aki tagja is az egyesületnek – valamint Szilágyi Ferenc. Az új egyesület neve: Magyar Disz-Röp-Haszongalambtenyésztők Szövetsége. Ez az egyesület működik azóta folyamatosan, jelenleg a Magyar Galambtenyésztők Szövetsége V. 62. Szarvasi Egyesülete néven nyilvántartva az országos szövetségnél. A legutóbbi névváltoztatás 1981. május 10-én volt: Galamb és Kisállattenyésztők Egyesülete Szarvas. A Békés Megyei Bíróság a Társadalmi Egyesületek Nyilvántartásába 1989. augusztus 3-án jegyezte be a 77. ny. Szám alatt. Az egyesület ügyszáma: Pk.60.042/89.

A szarvasi egyesület 1955-től a mai napig 30 nagyszabású kiállítást rendezett. Ezek „katalógusai” 1963-tól megvannak. Az eddigi legnagyobb reprezentatív kiállítás Szarvason 1999-ben volt a sportszarnokban – az önkormányzat támogatásával – ahol 138 tenyésztő – Romániából és Jugoszláviából is – 45 fajtaból 852 galambot és baromfit mutatott be. Az utolsó, 2002-ben rendezett kiállítás ettől alig maradt el nagyságrendben és színvonalban. Az egyesület – elvileg – két évente rendez kiállítást, ami ebben az évben is esedékes lenne. A 100 éves évfordulóra 2006-ban kellene jubileumi kiállítást ren-

dezni, aminek az előkészületeit már mostanában meg kellene kezdeni!

Az egyesület ma is el, csendben dolgozik, 52 tagot számlál. Tizenöt egyesületi tag az idényben kilenc kiállításon vett részt 214 bemutatott galambbal. Részt vett a szarvasi egyesület a Kulán (Szerbia-Montenegró) rendezett nemzetközi jubileumi kiállításon 49 galambbal. A Kondoroson és Karcagyon rendezett országos kiállításán túl Kunmadarason, Orosházán, Gyulán, Tótkomlóson, Békéscsabán és Szabadkigyóson is láthatták a kiállítások látogatói a szarvasi tenyésztők galambjait. Személy szerint ki kell emelni a következő tenyésztőket, akik a kiállításokon a legtöbb galambbal szerepeltek: Bagó István 42, Litavszky György 41 galambot mutatott be, s ők nyertek a legtöbb elismerő díjat is. Meg kell említeni még Veles Györgyöt (26), Janurik Mihályt (20) és Janecsok Györgyöt (16), akik szintén elismerést érdemelnek. Túl a szakmai sikereken azért azt is tudni – és értékelni – kell, hogy a kiállításokon való részvétel (nevezési díj, előkészületek, oda- és visszajáratás, belépődíj, katalógus vásárlás) jelentős anyagi áldozatvállalást is kíván. Az egyesület tagjai közül állíthatnánk ki többet is, de sokan gazdasági vegeyes galambokat tenyésztnek és ezek a madarak kiállításra nem alkalmasak.

Végezetül el kell ismerni, hogy a szarvasi tenyésztők tovább erősítették a szarvasi galambászat elismertségét és öregbítették a korábbi években kivívott jó hírét. Köszönet érte!

Molnár László

Minden lében sok kanál

Szöveggyártó kisiparos, zeneszerző, énekes, reklámszakember, olvasható az internet Sztár tőzsde elnevezésű honlapján szakmabéli jellemzése besorolás gyanánt. No meg Blikk-díjas címlapfő is – teszi hozzá viccelődve, utalva a Blikkben megjelentekre. Lényegében tényleg „minden lében sok kanál” ember, megspékelve rendesen humorral, aki igencsak sokmindenbe belefogott már élete során, nem is kevés sikerrel. Joggal tehető fel a kérdés tehát, ki is Geszti Péter valójában?

– Elsősorban szövegírónak és szövegmondónak tartom magam. Mindig is a nyelv és a kommunikáció állt hozzám a legközelebb, ezen a területen értem el leglátványosabb sikereimet is. Úgy érzem nyelvünk gazdagsága tesz engem is igazán gazdaggá.

– Már gyerekként kipróbálta a színészetet is. Hogy került a színjátszás közelébe?

– Kiskoromban diszlettervező akartam lenni, később fotózást is tanultam, de színész az nem akartam lenni. Teljes mértékben a véletlen műve volt, hogy gyerekszínész lettem. Édesapám a rádióval dolgozott és mikor egyszer elkísértem, épp változást tartottak. Az egyik gyerek nem tudott elmenni, így azt mondták, hogy próbáljam meg. Sikerült. Engem választottak. Így megkaptam életem első szerepét. Csupán csak egyetlen mondatból állt, ami így szólt: „Nagyapapa! Pipilni kell!” Rövid volt ugyan, de ezt legalább nem volt nehéz megtanulni. Aztán egyszeribe azon vettem észre magam, hogy egyre több helyre hívnak.

– Előnyként vagy inkább hátrányként élte meg gyerekszínészként, hogy édesapja a rádióval dolgozott?

– Egyértelműen csak előnyöm származott belőle, nem tapasztaltam semmiféle hátrányos oldalt annak, hogy édesapám a rádió munkatársa volt. Lényegében ennek köszönhetem, hogy gyerekként a színészetbe is belekóstolhattam.

– Melyik volt a legemlékezősebb szerepe?

– Legszívesebben a Kis herceg-re gondolok vissza, ami az ismert mű rádiójátékra történő feldolgozása volt. Abban Öze Lajossal játszottam együtt, ő volt a pilóta, én pedig a Kis herceg. Vele nagyon élveztem a munkát, hisz mondhatni, egyfajta szent örület lobogott a szememben, s ez nagy hatással volt rám.

– Azóta persze sokminden történt. Elvégezte az ELTE tanárképzőjét magyar-történelem szakon, dalszövegeket írt az Első Emelet együttesnek, megalapí-

ten egyre gondolnak a tömör válasz hallatán. – Valójában – folytatja – nem érzem azt, hogy olyan különleges dolgokat csinálnék, egyszerűen csak szeretek rám jellemző dolgokat létrehozni. Persze életem során nekem is voltak konfliktusaim, sűrűlődsaim, de mindig arra törekedtem, hogy az ingergazdag környezetből ami körülvesz, minél több jót és használható vegyek át, s azt alkalom adtán beépítem munkám során az éppen aktuális tevékenységembe is. Fogalmazhatnék akár úgy is, hogy szintetizáló típus vagyok, aki nem a pusztán semmiből teremt dolgokat.

– Sha már a teremtés jött szóba, milyen tervei vannak a jövővel illetően, illetve mivel foglalkozik jelenleg?

– Kreatív producerként ténykedek az ARC nevet viselő rek-

Kedvem mindenesetre lenne hozzá. Gondolkoztam már egy könyv megírásán is, bár azt még nem tudom, hogy regényt vagy önéletrajzi feldolgozást vetnék-e szívesebben papírra. Még az is lehet, hogy jellegét tekintve inkább szakmai lenne. Lényeg, hogy maradó legyen, mert csak azért, hogy nekem is legyen könyvem, azért nem fogok tollat ragadni.

– Mint ahogy azt a Deák Ferenc Liberális Klub rendezvényén is bizonyította, igencsak öltésgazdag ember, aki mindig kitalál valami eredetit. Talán három szóval lehetne leginkább jellemezni életét, ami nem más, mint: Pörgés, pörgés és megintcsak pörgés. Honnan merít ennyi erőt és energiát nap mint nap munkájához?

– Természetesen többnyire a magánéletemből. – válaszol egy szaja szélében megbúvó huncut mosollyal, miközben a mellette ülő barátjára pillant, aki szarvasi újtára elkísérte. Rég ismerhetik egymást, vagy legalábbis elég jól, hisz látszik az arcukon, mindket-

láműgynökségemnél, de az ügy-nökség mellett két forgatókönyv avatásán is dolgozom. A Dzsungel könyve, amit Kipling regénye nyomán írtunk át zenés játékká Dés Lászlóval és Békés Pállal, immár az ötszázadik előadásához közeledik, s talán ennek is köszönhetően egyre nagyobb kedvet érezek arra, hogy egy musicalt írjak. Persze zenekarom sincsen már 3 éve, így az sem kizárt, hogy hamarosan egy újat keltek életre, bár még nem tudom, hogy konkrétan milyen stílust képviselve. Az viszont biztos, hogy a közéletben maradok, mert bár tanultam énekelni, valahogy igazán hangom sose volt. – teszi hozzá némi önironiával. Na meg hát édesanyámtól (igen, most mindenki Márta néniére kell gondolni, aki a Danubius Rádió hullámhosszán hallható) azt is egyre többet hallom, hogy örülne már egy unokának, úgyhogy még az is a terveim közt szerepel, de arra már végképp nem tudom a választ, hogy ezt mikor fogom megvalósítani. J. K.

A KOMÉP útkezelő hírei

Tavaszi lesz, a fák metszésének, a köz- és magánterületek nyagtakarításának ideje. Ehhez kapcsolódóan hívom fel a lakosság figyelmét néhány fontos tényezőre.

– Az utcákban számtalan helyen van ültetve gyümölcsfa (többségében szilva). A gyümölcs, az ágak növekedésével a fák a járda úrszelvényébe behajlanak. Kérjük a fákat megmetszeni, illetve folyamatosan karbantartani, hogy az ágak ne érjenek a járda fölé. Gondoljanak arra, hogy a belógó ágak még az arra járók szemét is kiszűrhetik!

– A közterület (ingatlan előtti rész) takarításakor összegyűjtött lomb, avar hulladékot ne az út melletti kátyúkba rakják, mert abból trágya keletkezik, a fellazított földön még mélyebb nyomot csinálnak a járművek. Városunkban sok a 3 méter szélességű út, ahol elkerülhetetlen, hogy az útpadkára ne menjen a jármű.

– Kérjük a lakosság segítségét, hogy nagyobb esőzések idején az utak melletti süllyedésekből, kátyúkból engedjék le a vizet. Ezzel is megóvják útjukat a tönkremeneteltől.

– Sokan szeretnék védeni az út melletti zöldterületeket és ennek érdekében karókat, köveket helyeznek el az út mellé. Felhívom az ingatlan tulajdonosok figyelmét, hogy ez szabálytalan, az ebből adódó kárért ők is felelősek.

– Az út szélére, útkeresztveződésekbe ültetett fák, bokrok ágai, gallyai tönkretesznek a gépjárművek karosszériáját, ami a mai áron millió forint lehet, ezért nem mindegy, hogy hova és milyen növényt ültetünk.

Útkeresztveződéseknél a belátási háromszöbe nem lehet ültetni fát, bokrot. Ha már van, akkor viszont a rendszeres metszésről kell gondoskodni. A bokor magassága a 80 centimétert nem haladhatja meg. Előre köszönjük szíves megértésüket és együttműködésüket.

Nyemcsok Jánosné útkezelő

Konferencia a Pedagógiai Karon

A kisebbségek oktatásáról

A Tessedik Sámuel Főiskola Pedagógiai Karának Nemzetiségi és Idegen Nyelvi Tanszéke két évente rendez kisebbségi konferenciát, idén február 19-én volt a soron következő. Ismétlődő, de mégis egymástól megkülönböztető jegyei vannak ezeknek a tanácskozásonak.

Az idei szakmai találkozók két elemében is elért az előzőektől. Az egyik a témaválasztásban, hiszen most már a kisebbségi oktatás is az Európai Unió követelményeinek kíván megfelelni. Ebben a szellemben hangzottak el az előadások is. A konferencia másik megkülönböztető jegye a roma kisebbség bevonása. Főiskolai karunk a múlt tanévben – Dr. Lentvorszki Anna tanszékvezető és Lipszei Imre főigazgató helyettes vezetésével – elkészítette a roma pedagógusképzés két új (roma óvodapedagógus és roma tanító) szakindítás akkreditációs anyagát. Az Akkreditációs Bizottság pozitív döntése alapján szeptembertől megindíthatjuk a két új szakot úgy a nappali, mint a levelező tagozaton. Beiskolázási területünk elsősorban a Dél-Alföld, de várunk jelentkezőket az ország bármely területéről is.

A tanácskozás plenáris ülésén Szabács Mihályné dr. TSF PFK főigazgató köszöntője után a kisebbségi oktatás stratégiájáról tartott előadást Simon Istvánné OM Nemzetiségi és Etikai Oktatási Főosztály helyettes vezetője. Ezt követően a Kisebbségvédelmi Keretegyezmény oktatási fejezetét tártá elénk Fretyán István Nemzeti Etikai Kisebbségi Hivatal főosztályvezetője, a Kisebbségi a Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Kartája és az Oktatási jogok témát Schubert Olivia a NEKH szakreferense mutatta be a résztvevőknek.

A cigányság problémáit, a szentesi cigány oktatás eredményeit ecsetelte Szűcs Lajos szentesi város alpolgármestere. Az iskola és a roma társadalom címmel.

Az előadásokat a kondorosi Balogh Zsigmond roma származású falfaragó művész valamint a szarvasi Szigeti Pálné szlovák származású autodidakta festőművész kiállításának megnyitója követte. A kiállítást Kiss Margit főiskolai adjunktus mutatta be.

Az ebédet követően a konferencia résztvevői szekcióüléseken folytatták a munkát. A legnépesebb szekció vezetője Maruzsné dr. Sebő Katalin kiemelte, hogy a szekció változatos témájú előadásait nagy érdeklődéssel fogadta a hallgatóság. A tanszékét Dr. Kornélia Resutiková a szlovák nyelv és kultúra lektora valamint Dr. Lentvorszki Anna tanszékvezető előadásai színesítették.

Hoczopán Anna PhD. elmondta, hogy a pedagógiai kar román szakos hallgatói hangulatos pillanatokot szereztek a résztvevőknek román zenés, irodalmi összeállításukkal. A kar két román lektora Lucretia Fluieras és Dr. Viorel Hodis színvonalos előadást elismerően fogadta a szekció. A zenei pillanatok felkészítő munkáját Bliznákné Dudás Julianna főiskolai adjunktus zeneoktató segítette.

A roma szekciót Bicskei Edit OM szakreferense vezette nagy szakértelemmel. A kis létszám itt annál nagyobb aktivitásban mutatkozott meg. Mindenkit nagyon érdekelt a roma gyermekek integrációja, a diszkrimináció csökkentése, a roma oktatás aktuális kérdései.

A konferencia résztvevői az előadások meghallgatása után szabad beszélgetés formájában folytatták diskurzusukat. Megállapították, hogy jó úton halad a ki-

sebbségi oktatás, de vannak még teendők. Elsősorban a főiskolai kar Kisebbségi Tanszékének dalták azt a feladatot, hogy dolgozzon ki további innovációs terveket a kisebbségi pedagógus továbbképzés területén. A javaslatokat köszönettel vették. Ajánlásokra kötelességünknek érezzük a feladatot teljesíteni. Az akkreditációs munkák betervezzük és elkészítjük.

Dr. Lentvorszki Anna, tanszékvezető
Lipszei Imre, főigazgató helyettes

Kulturáltabb temetőket

Módosítás előtt áll az önkormányzat temetőkről és a temetkezésekről szóló rendelete. A rendelettervezetet előkészítő Igazgatósági és Helyettesi osztály munkatársa Simon Ágnes a csütörtöki testületi ülésen elmondta, a módosításra azért van szükség, hogy az egyszerűbbé, érthetőbbé váljék.

Az Ügyrendi Jogi Bizottság elnöke dr. Demeter László néhány célszerű kiegészítést tett, mint például, hogy nem csak a sírhelyek méretét, hanem azok egymástól való távolságát is meg kellene határozni a rendeletben. Aztán arra terelte a szót, jó lenne az önkormányzati tulajdonban lévő temetőterületek példát mutatói egy új temetőstílusra, ahol nem a monumentális síremlékek dominálnak, egyszerű kerestek, vagy kőlapok jelölnek a sírokat.

Lázár Zoltán a Szociális és Népjóléti Bizottság elnöke azt tette szóvá, hogy a temetőket gyakran használják a kommunális szemétkiszárlás elhelyezésére ismeretlenek, megszaporodtak az engedély nélküli favágások és nem ritka a síremlékek megrongálása. Emlékeztetett arra is, hogy az Ótemplomi Egy-

K. Zs.